

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

POGING TOT MOORD

Een komische thriller in drie bedrijven

1880
door

Eddy Thomas

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1603

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *POGING TOT MOORD* op te voeren moet de naam van auteur *EDDY THOMAS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1986 Toneelfonds J. Janssens/Eddy Thomas
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

PIER, zieke oude man :

FLORA, zijn nicht :

HENDRIK, zijn neef :

VROLEK, begrafenisondernemer :

BERTHA, oude meid :

BETTY, jonge meid :

FONSKE, broer van Betty :

DOKTER, gemoedelijke huisdokter :

JEANNEKE, dochter uit de viswinkel.

DECOR

De slaapkamer van Pier. Een bed, een kast, een deur naar de andere gedeelten van het huis en balkondeuren met zicht op het terras.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opengaat, zien we de slaapkamer van Pier, een stokoude zieke man die met een pyjama aan in bed ligt. Gedurende het begin van het stuk beweegt hij helemaal niet, het is duidelijk dat hij op sterven na dood is. Als hij bij de handelingen betrokken wordt, blijft hij even levenloos. De deur gaat open en Flora en Hendrik, zijn naaste verwanten komen op hun tenen binnen. Hendrik is het type dat denkt dat hij alles weet, maar die op een zachte manier door Flora gemanipuleerd wordt. Als Flora een voorstel doet wijst ze telkens uitvoerig met gebaren hoe ze het ziet gebeuren. Ze lopen in alle stilte naar het bed. Hendrik stoot hierbij ergens tegenaan.)

FLORA : Sst...

HENDRIK : Dat was per ongeluk, ik...

FLORA : Jaja, stil maar. *(Buigt zich over de man die op bed ligt en luistert aan zijn borst naar zijn hartslag.)*

HENDRIK : Hoor je wat?

FLORA : Neen, luister jij eens.

HENDRIK : *(Luistert eveneens. Komt terug recht.)* Niets. *(Even bekijken ze mekaar met een droevig gezicht dat echter spoedig verandert. Er komt een glimlach op die uitgroeit tot een luide vrolijke lach, terwijl ze mekaar vastnemen. Hendrik wil zowaar enkele danspasje doen.)*

FLORA : Stop, laten we ons beheersen. *(Trekt haar gezicht in een ernstige, droevige plooi.)*

HENDRIK : *(Nog steeds lachend.)* Jamaar...

FLORA : Ik begrijp het liefje, maar toch haal je beter die lach van je gezicht.

HENDRIK : *(Kijkt bedroefd.)* Zo goed ? *(Flora knikt ja.)* Laat dan nu de lijkbidder maar binnen.

FLORA : *(Opent gangdeur.)* Kom maar binnen.

VROLEK : *(Op, gang. Hij haat zijn stiel, weent bij het minste, maar lacht ook graag. Zijn medeleven is echt gemeend.)* Ik stoor toch niet?

HENDRIK : *(Vrolijk.)* Hem zeker niet.

FLORA : Maar Hendrik toch! (*Glimlacht verontschuldigend tegen Vrolek.*)

HENDRIK : (*Ineens zeer triest.*) Hem, kun je helaas niet meer storen.

VROLEK : (*Met een snik in zijn stem.*) Is hij....?

HENDRIK : (*Met een diepe zucht.*) Ja...

VROLEK : Ocharme, had ik dan maar liever buiten gebleven.

FLORA : Zonder binnen te komen kun je toch de maat niet nemen voor de doodskist.

VROLEK: Ach spreek dat woord niet uit, het geeft me zo'n akelig gevoel.

HENDRIK : Zeg, jij bent toch de lijkbidder?

I/ROLEK: Oei, weer zo'n naar woord. Laat ons liever zeggen dat ik de mensen naar hun laatste rustplaats begeleid.

HENDRIK : Lijkbidder, doodgraver, laatste rustplaatsbegeleider, wat is het verschil?

VROLEK : Jammer genoeg niets, alleen geven sommige woorden me de kriebels.

FLORA : Neem de maat nu maar.

UROLEK: Ja, ja, natuurlijk, maar je had toch ook een standaardformaat kist kunnen nemen. (*Hij heeft moeite om het woord kist over zijn lippen te krijgen. Neemt een lintmeter die vanzelf terug oprolt als je hem loslaat uit zijn zak en begint te meten.*)

FLORA : Dat hadden we zeker gekunnen, maar we willen dat nonkel Pierre gemakkelijk ligt. (*Zij alleen zegt Pierre op zijn Frans, alle anderen zeggen het Vlaamse Pier.*)

HENDRIK : En er zeker niet uit kan.

FLORA : Hendrik.... (*Kijkt verontschuldigend naar Vrolek.*)

VROLEK : Mijnheer, al mijn.... kisten.... zijn even stabiel, er is er nog nooit iemand uitgekomen.

HENDRIK : Och, het was maar een grapje.

VROLEK : Mijnheer, hoe durf je, grapjes maken bij een pas.... (*begint weer te wenen.*)

FLORA : Inderdaad hoe durf je.

(Vrolek heeft de breedte gemeten en wil nu de lengte meten. Zijn armen zijn echter niet lang genoeg.)

Hendrik, help mijnheer toch even.

HENDRIK : Ja schat. *(hij houdt het houdertje van de lintmeter vast aan het voeteinde van het bed, terwijl Vrolek de meter ontrolt. Als hij boven aan het bed is, opent Pier de ogen.)*

VROLEK : *(Schrikt en laat een luide gil.)* Aaah!!! *(Hij laat zijn lintmeter los die zich vanzelf oprolt en nu in Hendriks handen is.)*

FLORA : Wat nu weer?

VROLEK : Zijn ogen.

FLORA : Wat is daar mee?

VROLEK : Daarjuist waren ze dicht, nu zijn ze open.

HENDRIK : Wat?

VROLEK : *(Wordt stilaan vrolijk.)* Wat een geluk, wat een geluk, hij leeft nog. Proficiat. *(Schudt Hendrik uitbundig de hand.)* Ooh, wat ben ik blij. *(Neemt Flora vast en kust ze op beide wangen.)* Gefeliciteerd, Dat maakt mijn dag weer goed. Maar wat sta ik hier nog te doen, ik kan jullie beter alleen laten met je geluk. *(Gaat langs gangdeur buiten terwijl hij zijn zwarte das uitdoet en vrolijk een liedje begint te fluiten.)*

HENDRIK : Dat kan toch niet. *(Legt de meter die Vrolek vergeten heeft ergens neer.)*

FLORA : *(Luistert weer aan Pier zijn borst, zij hoort niets, haalt een spiegelkje te voorschijn en houdt het boven de mond van Pier.)*

HENDRIK : *(Na een tijdje, fluisterend.)* En? Ademt hij nog?

FLORA : Ja, de egoïst. *(Wordt nu echt verdrietig.)*

HENDRIK : *(Nog steeds fluisterend.)* Dat is toch niet serieus...

FLORA : Zo dadelijk ga je nog zeggen dat het niet waar is.

HENDRIK : Maar neen.

FLORA : En spreek niet zo stil, ik hoor bijna niet wat je zegt.

HENDRIK : En toen we daarjuist binnenkwamen moest ik stil zijn.

FLORA : Toen dacht ik dat hij dood was.

HENDRIK : Dan kon hij me toch niet horen?

FLORA : Oh, Hendrik, heb jij dan voor niets respect, zelfs niet voor een dode?

HENDRIK : Daar heb ik wel respect voor.

FLORA : Dat is dan nu niet meer nodig, hij is niet dood.

HENDRIK : Het is dat wat ik niet serieus vond.

FLORA : Het ligt wel helemaal in de aard van jouw familie. Jullie denken alleen maar aan jezelf. (*Weent nu echt.*)

HENDRIK : Is jouw familie misschien beter?

FLORA : Die sterven tenminste op hun tijd.

HENDRIK : Hoe weet jij dat, we hebben helemaal geen contact met hem.

FLORA : Waarom zouden we, er valt niets te halen, maar hier. Hier! (*Roept tegen Pier.*)
Egoïst! Vind jet het misschien plezant om ons aan 't lijntje te houden! Wil jij dan niet dood?!

HENDRIK : Zeg zoiets toch niet.

FLORA : Waarom niet, word jij ineens zo teerhartig?

HENDRIK : Dat is het niet, maar veronderstel dat hij je hoort.

FLORA : Wat dan nog? Zijn testament veranderen kan hij niet meer, daarvoor is hij te ver heen.

HENDRIK : Ach ja, dat testament. Misschien hadden we er beter nooit van gehoord.

FLORA : Maar dat hebben we nu wel en er ook genoeg voor gedaan.

HENDRIK : Veel hebben we er niet voor gedaan, maar wel lang.

FLORA : We hebben in ieder geval de erfenis verdiend.

HENDRIK : Dat wel, maar hoelang gaat het nog duren?

FLORA : Als we hem nu eens een handje hielpen.

HENDRIK : Wat bedoel je?

FLORA : Weet je dat niet? (*Vleit zich tegen hem aan.*)

HENDRIK : Ik ben bang van wel.

FLORA : Wel dan.

HENDRIK : Jamaar, daar kan ik je niet mee helpen.

FLORA : Dat kun jij wel, jij bent mans genoeg om eender wat te kunnen.

HENDRIK : Daarom ben je ook met me getrouwd.

FLORA : Och...

HENDRIK : Of niet soms?

FLORA : Wel...

HENDRIK : Was 't voor mijn geld misschien?

FLORA : Dat heb je nooit gehad, je leefde toen al op je nonkel zijn kosten en dat doe je nu nog.

HENDRIK : Wacht maar tot ik erf.

FLORA : Was ik er niet geweest, dan had je nonkel je nooit in zijn testament gezet.

HENDRIK : Nu ja, goed, maar ik sta er in en als hij sterft is alles van mij.

FLORA : Als hij sterft.

HENDRIK : Ik kan hem toch niet wurgen?

FLORA : Zou je daar genoeg kracht voor hebben? (*Wijst echter al hoe het moet.*)

HENDRIK : De keel oversnijden misschien....?

FLORA : Ben je gek, wie gaat dat opkuisen. Geen bloed.

HENDRIK : Van de trap....?

FLORA : Dat begint er al op te lijken, een ongeluk is gauw gebeurd.

HENDRIK : Als nonkel Pier tot aan de trap geraakt, is dat geen ongeluk maar een mirakel.

FLORA : Wie weet dat nu?

HENDRIK : De meid.

FLORA : Daarom heb ik haar ook afgedankt.

HENDRIK : Wat?

FLORA : Vandaag is het haar laatste dag.

HENDRIK : Och...

FLORA : Je hebt er toch geen bezwaar tegen.

HENDRIK : Neen, maar het was wel gemakkelijk geweest om een getuige te hebben van het ongeluk.

FLORA : Geen nood, vandaag beginnen er hier reeds twee nieuwe: een jong meisje en haar broer, die de lichamelijke toestand van nonkel Pierre niet kennen.

HENDRIK : Is twee getuigen niet wat veel?

FLORA : Het meisje stond er op dat haar broer meekwam. Maar wees gerust, ik geloof dat die broer ze niet alle vijf heeft.

HENDRIK : Een gek?

FLORA : Dat niet bepaald.

HENDRIK : Een achterlijke...

FLORA : Ach nee, alleen een beetje simpel. Maar denk eens aan de mogelijkheden dat dit biedt. Als er wat misloopt, kunnen we de knecht de schuld geven.

HENDRIK : Ik ben er niet voor om een halve gek in huis te halen enkel en alleen maar

om een ongeluk te enceneren. Is vergif niet gemakkelijker?

FLORA : Daar heb ik ook al aan gedacht, we houden het in ieder geval achter de hand.

HENDRIK : Ik heb laatst gelezen van een vrouw die haar twee eerste mannen had vergiftigd met insecticiden zonder dat ze het gemerkt hadden, zelfs de politie vermoedde niets.

FLORA : Hoe is het dan uitgekomen?

HENDRIK : Bij de eerste twee had ze het in de pudding gedaan, zodat het niet te proeven was.

FLORA : En de derde?

HENDRIK : Die lustte geen pudding.

FLORA : Insecticide, het is te proberen.

HENDRIK : Ik weet nog een bus staan. *(Afgangdeur.)*

FLORA : Wacht. *(Hendrik is echter al verdwenen.)* Waarom eigenlijk al die rompslomp. *(Neemt een hoofdkussen.)* Als ik nu eens... *(Maakt aanstalten om het kussen op het gezicht van Pier te duwen.)*

BERTHA : *(Een al wat oudere, doch nog steeds mooie vrouw, die zich echter hopeloos verouderd en weinig aantrekkelijk kleeft, op. Gok haar kapsel is slecht verzorgd evenals haar make-up. Zij is nijdig om haar ontslag, maar tracht dit te verbergen.)* Voila, ik ben klaar om te vertrekken "madame".

FLORA : *(Bijna betrapt doet of ze het kussen opschudt.)* Goed, dan zal ik je laatste cheque eens gaan uitschrijven. Hier leg jij je oude mijnheer nog even goed.

BERTHA : Eigenlijk hoef ik dat niet meer te doen, maar als ik het doe zal die sukkelaar tenminste nog eens goed liggen.

FLORA : Als je gedaan hebt kom je cheque dan maar halen. *(Afgang.)*

BERTHA : *(Is Flora reeds vergeten voor ze goed en wel buiten is.)* Kom hier mijnheerke. *(Zet Pier, die helemaal geen teken van leven geeft, recht en schikt kussens goed.)* Zo zie, ons Bertha weet wel hoe ze je moet verzorgen. Me zo maar wandelen sturen. Dat ze maar niet denken dat ik dit zo laat. Ik zal wel regelmatig komen zien of mijn opvolgster het even goed doet. *(Ze staat over Pier gebogen met haar rug naar de deur.)*

HENDRIK : *(Op gang. Hij houdt een spuitbus met insecticide voor zich uit en weet niet dat het Bertha is die er staat. De spuitbus kan best vervangen worden door een*

of ander onschuldig product, beplakt met een vervaarlijk etiket.) Hou zijn mond eens open.

BERTHA : Wat zeg je?

HENDRIK : Ik... euh... wel, de bus is open, houd je hand voor zijn mond.

BERTHA : Wat moet je hier met die vuiligheid?

HENDRIK : Dat is voor de muggen, het is er hier van vergeven. Daar, kijk weer een.

(Doet of hij met de bus een mug volgt die zogezegd op de boezem van Bertha gaat zitten.) Pas op, niet bewegen, voorzichtig.

BERTHA : Ik zie toch niets.

HENDRIK : Sst, stil.... *(Grijpt naar de boezem van Bertha die echter hard op zijn hand slaat voor hij haar kan aanraken.)* Ai!

BERTHA : Die zal wel dood zijn.

HENDRIK : Maar Berthake.

BERTHA : Schei maar uit met dat Berthake. Je weet dat ik daar niet van gediend ben.

Vroeger niet, nu niet en nooit niet. Is het misschien daarom dat ik weg moet ?

HENDRIK : Maar neen, Berthak..?.... *(Slikt 'ke' in.)*

BERTHA : Verdenkt je vrouw je van iets?

HENDRIK : Waarvan zou ze me moeten verdenken?

BERTHA : Inderdaad, die enkele onhandige pogingen om mij te versieren zijn het noemen niet waard. Ik begrijp niet wat je daarbij bezielde.

HENDRIK : Wel, jij hebt zo'n natuurlijke charme die elke man aanspreekt.

BERTHA : Hoe kan jij daarover meespreken, jij bent geen man maar meer een postkaart.

HENDRIK : Maar Bertha'k.....

FLORA : *(Op, zodra ze binnen is begint Hendrik wat insecticide rond te spuiten.)* Hier.

(Geeft cheque aan Bertha.) En daarmee kun je gaan.

BERTHA : Ja, ik ga en was het niet voor hem, *(Wijst op Pier.)* dan ging ik met plezier.

(Tegen Hendrik.) Adem er zelf maar niet te veel van in, want dat doodt alle ongedierte. *(Afgang.)*

FLORA : Wat een ondankbaar schepsel!

HENDRIK : Die is immers spinnijdig omdat ze afgedankt is. *(Is blijven spuiten.)*

FLORA : Stop liever met dat gespuit voor we stikken.

HENDRIK : *(Begint inderdaad te kuchen.)* Wij kunnen altijd buitengaan.

BERTHA : *(Op, gang, gevolgd door de nieuwe meid Betty en haar broer Fonske.)* Hier is dan de zieke oude mijnheer, waar jullie heel goed moeten voor zorgen. *(Onderdrukt snik.)* Nu ik het niet meer kan. *(Het wordt haar te veel, ze rommelt in haargrote ouderwetse handtas, haalt er een zakdoek uit en snuit luidruchtig haar neus.)*

BETTY : *(Is het tegenbeeld van Bertha. Niet alleen jonger, doch ook veel frivoler gekleed. Een beetje zigeunerachtig zelfs, met blote schouders die nu echter bedekt zijn met een grote sjaal. Ze is evenals haar broer een naïef type, niet dom, wel goedgezind en goed van inborst. Ze spreken ook nogal kinderlijk. Niet kinderachtig.)* Maak je maar geen zorgen madammeke, wij zullen hem gene moment uit het oog verliezen. Nietwaar, Fonske?

FONSKE : *(Die een valiesje en een sportzak bijheeft.)* Neenee, zeker niet.

BETTY : We zullen er al eens direct voor zorgen zie. *(Tegen Hendrik.)* Wie heeft er gezegd dat jij op mag.

HENDRIK : Ik? *(Zet spuitbus ergens neer.)*

FLORA : Maar...

BETTY : Vooruit terug je bed in.

HENDRIK : Zeg eens...

FONSKE : Kom meneerke, braaf zijn en niet tegenspreken, anders wordt mijn grote zus kwaad en dan...

HENDRIK : Maar, ik ben de zieke niet!

BETTY : Bijlange nog niet met zo'n hoest. *(Hendrik heeft inderdaad nog een paar maal gekucht door de insecticide.)*

FONSKE: *(Wil Hendriks hemd uitdoen.)* Kom dat ik je inwrijf met alcohol camphré.

BETTY : Of een ouataplasm op uw borst leg. *(Ouataplasm is een speciaal soort watten dat vroeger gebruikt werd bij bronchitis en dergelijke.)*

FLORA : Maar enfin....

HENDRIK : Laat me gerust zeg ik.

FONSKE : Is 't nu gedaan met stout zijn?

BETTY : Dat is niets voor zieke mensen,

BERTHA : Spijtig genoeg is hij de zieke niet.

BETTY : Neen?

BERTHA : De zieke ligt daar in bed.

BETTY : Oh, al goed dat je 't zegt.

FONSKE : En toch ziet hij er slechter uit.

HENDRIK : Man hoe durf je!

FLORA : Ik dacht dat jij zou vertrekken Bertha?

BERTHA : Dat doe ik ook, ik wou alleen wijzen voor welke mijnheer ze moeten zorgen en hun op 't hart drukken hem uiterst goed te behandelen.

BETTY : Dat zullen we zeker doen.

FONSKE : Ik laat hem geen minuut meer alleen. *(Zet valies op tafel en begint uit te pakken.)*

BETTY : Je ziet dat wehet goed met hem voorhebben.

FLORA : Hendrik wil je even met Bertha meegaan en zien dat ze deze keer werkelijk vertrekt.

BERTHA : Wees maar niet bang, ik ben al weg. *(Af gangdeur.)*

BETTY : *(Roept haar nog na.)* Ge kunt gerust zijn.

FONSKE : *(Roept eveneens.)* Slaap maar op uw twee oren,

FLORA: *(Tegen Hendrik die besluiteloos is blijven staan.)* Vooruit, ga nu mee.

HENDRIK : Goed, goed. *(Af gang.)*

BETTY : Ik zal die verandadeuren maar wat openzetten, want er hangt hier zo'n rare lucht. *(Voegt de daad bij 't woord.)*

FONSKE : Zie maar uit dat die mijnheer geen fleuris opdoet.

FLORA : Maar dat is juist goed.... ik bedoel, wat verse lucht zal hem goed doen.

FONSKE : Oh ja ? Allée vooruit dan.

FLORA : *(Opent gangdeur.)* Ik zal deze deur ook openzetten, dan verlucht het eens zo goed. Ondertussen zal ik jullie je kamers tonen.

BETTY : Fijn.

FONSKE : Ik slaap hier.

FLORA : Wat?

FONSKE : Dan kan ik goed op hem letten.

FLORA : Neen, dat gaat niet.

FONSKE : Waarom niet? Die zetel in 't hoekje ziet er nog zo gemakkelijk uit.

FLORA : Nonkel Pierre houdt daar niet van, hij is al eens graag alleen.

FONSKE : Ja zie, in dat geval...

BETTY : Weet je wat Fonske, kom hier zo veel je kunt.

FONSKE : Ja, dat kan ik doen.

FLORA : Je zult natuurlijk ook je werk hebben.

FONSKE : Oh, maar ik werk rap zenne.

FLORA : Dat zullen we dan wel zien. Kom nu maar mee. *(Afgang.)*

FONSKE : Wacht even. *(Propt alles terug in valies.)*

BETTY : *(Tegen Pier.)* We komen direct terug hoor. *(Afgang)*

FONSKE : Wacht nu toch even. *(Heeft alles terug ingeladen. Tegen Pier.)* Niet weggaan hoor. *(Afgang. Hij botst in 't buitengaan tegen Hendrik.)* Oh, pardon.

HENDRIK : *(Op gang.)* Lompe vlegel. Oei wat tocht het hier, dat is goed om ziek van te worden. *(Sluit deuren.)*

PIER : *(Zakt onderuit in bed en laat diepe zucht.)* Euh.....

HENDRIK : *(Schrikt hevig.)* W...w...wat zei je.... Niets.... Laat in 't vervolg je zelf verschieten, met je lawaai. *(Neemt spuitbus en wil in de richting van Pier spuiten. De bus is echter leeg.)* Wel zou je nu niet.... de bus is leeg. *(Schudt de bus en probeert nog eens.)* Niets. *(Bekijkt bus en spuit het laatste in eigen gezicht.)* Bah....

FLORA : *(Op gang.)* Wie heeft die deuren gesloten?

HENDRIK : Wat dacht je, nonkel Pier in ieder geval niet.

FLORA : Och, wat zijn we plezant.

HENDRIK : Het tochtte hier veel te hard.

FLORA : Dat was de bedoeling.

HENDRIK : Gezond is wat anders.

FLORA : Jij snapt ook nooit iets.

HENDRIK : Waar zijn de nieuwen?

FLORA : In hun kamer. Stel je voor, die knecht wou hier slapen.

HENDRIK : Dan verbodt hij alles.

FLORA : Misschien...

HENDRIK : Wat bedoel je?

FLORA : Het ziet er niet zo moeilijk uit hem af te leiden en vergeet niet dat hij ook nog als dader kan dienen.

HENDRIK : Ja, natuurlijk.

BETTY : *(Op, gang. Ze heeft haar sjaal afgedaan en ziet er heel verleidelijk uit. Echter niet gemaakt, maar heel natuurlijk.)* Madame, er is beneden aan de deur een mijnheer die zegt dat hij de dokter is,

FLORA : Waarom laat je hem dan niet boven komen?

BETTY : Hij ziet er helemaal niet uit als een dokter, maar meer als een brouwer.

FLORA : Ja, dat is inderdaad de dokter. Laat hem maar komen.

BETTY : Goed madame. *(Af gang.)*

FLORA : Vlug de whisky. *(Hendrik die helemaal ondersteboven is van de frivole verschijning van Betty, staart nog steeds met open mond naar de deur.)* Is er iets niet in orde?

HENDRIK : Neenee, waarom zou er iets niet in orde zijn, haha.... *(Neemt ergens een whiskyfles en een glas.)* Ik begrijp alleen niet wat voor nut het heeft die dokter telkens vol drank te gieten. Je doet het al zo lang en tot hier toe heeft hij nog nooit een verkeerd medicijn voorgeschreven.

FLORA : Maar ook nooit gezien dat we ze niet geven.

HENDRIK : Dat is natuurlijk juist, volgens hem wordt Nonkel Pier steeds beter,

BETTY : *(Op, gang, gevolgd door de dokter die er inderdaad meer als dronkaard uitziet.)* Alstublieft.

DOKTER : Dank u mijn lief kind, dank u.

FLORA : Ach dokter, verontschuldig ons je zo te laten wachten, maar het meisje...

BETTY : Betty.

FLORA : Juist, het meisje is hier nieuw.

DOKTER : Dat dacht ik al, maar 't is helemaal niet erg hoor mijn lief kind, helemaal niet erg.

FLORA : Je kunt wel gaan, euh...

BETTY : Betty.

FLORA : Ik roep je wel als ik je nodig heb.

BETTY : Fijn. *(Af, gang.)*

FLORA : Wel dokter, wat zou je zeggen van een glaasje whisky. Hendrik...? *(Hendrik*

staart weer naar de deur waar Betty verdwenen is.) Wat heb jij toch. (Hendrik herpakt zich en schenkt een glas whisky in.)

DOKTER : Eigenlijk is het nog wat vroeg om al whisky te drinken.

FLORA : Ach kom.

HENDRIK : Hierzie.

DOKTER : Wel, een kleintje dan. *(Neemt het volle glas aan en drinkt het in een teug leeg.)* Baah

HENDRIK : Nog eentje? *(Schenkt zonder op antwoord te wachten terug vol.)*

DOKTER : Ik weet niet.

FLORA : Op één been kun je niet staan.

DOKTER : Haha, jij hebt steeds zo van die grappige uitdrukkingen. Vooruit dan, maar niet te veel hoor, Proost. *(Drinkt weer in één teug leeg. Laat boertje.)* Oh, pardon Da's omdat ik nog niet gegeten heb.

FLORA : Het is niets, schenk nog eens bij Hendrik.

DOKTER : Neenee, zo is 't wel genoeg. *(Houdt echter zijn glas zo dat Hendrik nog eens kan bijschenken. Zodra het vol is drinkt hij het weer uit zonder iets te zeggen. We zien hem lichtjes beschonken worden.)* Zo, en waar is nu onze zieke. *(Hij draait een beetje hulpeloos rond.)*

FLORA : Daar dokter. *(Neemt glas af en zet het ergens neer.)*

DOKTER : *(Ziet nu dubbel.)* Welke van de twee?

HENDRIK : De middelste.

DOKTER : Goed. *(Probeert pols van Pier te pakken maar grijpt er steeds naast tot Flora hem helpt.)* En hoe voelen wij ons vandaag. *(Houdt in zijn ene hand de pols van Pier en neemt in zijn andere hand zijn ouderwetse zakhorloge. Staat even stil, laat een bescheiden boertje, wacht nog even.)* Tiens, een van de twee marcheert niet. *(Het gezicht van Flora en Hendrik klaart op. De dokter laat de pols van Pier los schudt eens met zijn horloge, houdt het bij zijn oor, schudt er nog eens mee.)* Arret begot, 't is mijn horloge. *(Flora en Hendrik kunnen hun teleurstelling nauwelijks verbergen.)* 't Is pertang nog een echte Rosskopf.

FLORA : En hoe is 't met hem? Dokter?

DOKTER : *(Steekt horloge weg.)* Veel beter, véél beter. *(Haalt pakje sigaretten tevoorschijn.)* Alleen, hij zou een beetje meer lichaamsbeweging moeten

hebben.

FLORA : Dat was onze indruk ook.

HENDRIK : We wilden er juist eens mee tot aan de trap gaan.

DOKTER : *(Neemt sigaret.)* Meer sport, minder drinken, niet roken. Enfin, de gewone litanie. *(Wil pakje wegsteken, maar ziet plots de tekst staan.)* Hier, hier staat het zie: "Tabak schaadt de gezondheid." *(Pakje in zak, steekt sigaret aan.)*

FLORA : Waarom rook je dan zelf dokter ?

DOKTER : Ze kunnen al veel schrijven! Waarom zijn wij er dan nog? *(Wijst op glas.)* Schenk nog eens vol, weg met de cholesterol. *(Lacht om eigen mop.)* Da's een goede hé, vol..... cholesterol.... *(Neemt glas dat Hendrik intussen heeft volgeschonken.)* Schol.... *(Begint weer te lachen en drinkt glas leeg.)*

FLORA : Maar dokter, wat zouden we zonder u doen.

DOKTER : Een aspirine meer pakken.

FONSKE : *(Op, gang, met sportzak.)* Wat zijn dat hier voor manieren, en dan nog op de kamer van een zieke. *(Neemt sigaret uit mond van dokter en doet ze uit.)* Heb jij nog nooit gelezen wat er op een pakje sigaretten staat?

DOKTER : Ja, daarjuist nog, tabak schaadt de gezondheid.

FONSKE : Juist, 't is ook 't eerste dat een dokter verbiedt.

DOKTER : Die dokters hebben goed klappen. Ze verbieden iets en zelf kunnen ze 't niet laten. Dat is gelijk een vermageringsdieet voorschrijven. Geen brood, geen petatten, geen vet, geen suiker, geen alcohol... *(Tikt tegen voorhoofd.)* Geen saus, geen patékes..... begin maar zenne.

FONSKE : Zo had ik het nog niet gezien.

DOKTER : Weet je wat je dan nog mag eten? *(Fonske schudt het hoofd.)* Neen? Niks! Zo'n berg niks....Ik ben zelf eens aan drie diëten ineens begonnen. Drie bergen niks, doorgespoeld met niks en weet je hoeveel ik afviel? Niks!

FONSKE : Wat zei uw dokter daarvan?

FLORA : Euh.... jongen...

FONSKE : Fonske.

FLORA : Juist ja, wel Fonske, dit is de dokter.

FONSKE : Dan had je dat zelf voorgeschreven?

DOKTER : Bijlange niet, ik had dat uit zo'n vrouwenblaadje overgeschreven. Vraag nu

niet meer uit welk, mijn wachtkamer ligt er vol van. In de stille periodes blader ik daar al eens in. Want hoewel er veel zever instaat, vind je er ook wel eens iets plezant en interessant in. Iets dat ik zeker niet wil missen is, "zal ik je eens wat vragen dokter." (*Lacht.*) Wat je daar allemaal in leest, ho ho.... en dan hartsgeheimen hela. Ik had beter psychiater geworden. (*Gaat naar whiskyfles en schenkt zich nog eens in.*) Gepermitteerd.....

FLORA : Je doet maar dokter.

FONSKE : Is dat ook niet slecht?

DOKTER : Ja, voor de cholesterol, schol.. (*Lacht en drinkt glas half leeg.*) Och eigenlijk, met mate genomen is er niets slecht. Het is alleen als je overdrijft.

FONSKE : Maar met maten niet?

DOKTER : Nee.... een borreltje per dag, is zelfs goed voor 't hart. Dat heb ik ook in zo'n boekje gelezen. Ja jongen, zo'n wachtkamer van een dokter is soms interessanter dan zijn spreekkamer.

FLORA : Dus dokter, voor onze zieke meer beweging.

DOKTER : Juist, wat sport, al eens uitgaan, wat krachtvoeding. (*Lachend.*) Niet te hevig met de vrouwen in 't begin.

FONSKE : (*Die al de raadgevingen van de dokter geluidloos heeft nagezegd.*) Alle dagen een borrel.

DOKTER : C'est ça, jij bent een goede verstaander.

FONSKE : Dat moet wel, want ik word hier verpleger.

DOKTER : (*Wil fles nemen.*) Dan zal ik je de juiste maat nog eens tonen.

FLORA : Zullen we dan maar gaan dokter? (*Neemt hem zijn nog halfvol glas af.*)

DOKTER : Gaan?

FLORA : Je andere patiënten wachten misschien.

DOKTER : Nu je 't zegt. Wat uur is 't? (*Haalt horloge uit zak, kijkt er op, schudt er mee en gaat buiten.*) 't Is nochtans een Roskopff.

FLORA : (*Gaat met hem mee.*) Hendrik, laat jij het meisje eens een stevige bouillon warm maken voor de zieke. (*Met dokter af.*)

HENDRIK : Bouillon?

FONSKE : Van jeugd vlees, dat is goed om op krachten te komen. Vraag dat maar aan ons Betty.